

Злочестія за неѣ. Тя когато стана на дванаесетъ годинѣ баща ѣ умрѣ; и като ѣ вече никой не засрамваше за погрѣшкѣтъ, тя ся навикна тѣй да гласоноси, щото го правеше вече несмысленно. Тя прѣкарваше цѣль день да прислушва и да мотри слугытъ, които ся гнусехѣ отъ неѣ; ако ся найдеше въ нѣкоѣ градинѣ, тя ся прѣструваше че спи за да дочуе разговорытъ на онѣзи, които ся разхождахѣ. Но като мнозина говорехѣ на купѣ, а тя неможеше да запомни туй, което говорехѣ, тя прѣобърщаше друго яче туй, що бѣхѣ говорили другитѣ; тя описваше началото на едно приказване безѣ да чека края му, или крайя безѣ да знае началото. Въ едниѣ недѣльѣ отъ горѣ имаше по дваесетина да ся карать въ града; и когато испытвахѣ отъ дѣ идѣтъ тѣзи мѣлвы, открываше ся, че произлѣзвахѣ отъ рапортытъ на Грозданкѣ. На кѣсо, тя скара майкѣ си съ сичкытъ ѣ пріятелкы.

Туй трая до деня на дваесетѣтъ ѣ годинѣ; тя очекуваше този день съ едно голѣмо нестерпѣніе, та да почне да говори по волютъ си. Най-сетнѣ този день пристигна; и царицата на орисницытъ, като ся прѣдстави прѣдъ неѣ, ѣ рѣче: „Грозданко, прѣди да ви развържѣ языка за да говорите, когото че ще злоупотрѣбювате ѣ извѣстно, щѣ вы покажѣ да видите сичкытъ злины, които сте причинили чрѣзъ вашытъ рапорты.“ Съврѣменно, тя ѣ поднесе едно оглѣдало: тя видѣ единѣ человекѣ послѣдванѣ отъ три дѣца, които просехѣ милостинѣ съ баща си,

„Азѣ не познавамъ тогози человекѣ, рѣче Грозданка, която първый пѣтъ продума; какво зло съмъ му причинила? — Този человекѣ бѣше единѣ богатъ търговецѣ, ѣ отговори орисницата: той имаше въ